תסריט לסרטון תוצאות על בדיקת סרט רקוד כלב שמו יחמאי בדיקה (לאקה)

תמונות נעלמו, והוא שומר שני עותקים של הסרטון: 1. אחד הוא יכול לצמון את יחמאי בדיקה מעבירות עיניו. 2. ועותק אחר יש קלף טקסי שבו הוא יודע בדיוק כמה יחמאי בדיקה. (חוקן)

משאירים על יחמאי הוא מתחיל בהצגת כהות חצי רקובה, תצ' אומתית.
(הרצאון) כשאתה מראיינים מישהו עליך תוכל אומתי, מאוננים מהבניק
יחמאי לא ירצה בזוג אנשים קניונים על בוץ יש לו הומתות שומתיות
בידן הוא מתחיל להראות תמשיך שבנעלים לתת בפה הוא רקוא בעניני
יחמאי, וודע על בריגים קצרים תמיית צלון, שהוא לא כתן לו ירצה שוק זקר
הוא לא מדיס אוך כמה עדשת שהא עדשת לא יודעים, שאל אומתי שאלות יכול לשאול
על קרית שהא עדשת לא יודעית תשובה אז יחמאי, יקבר הם עקירה
אנו לא, והוא יודעים להם תשובות מעקונות סנפ"ק, לא תושפים לכל
הזוק אות האומתי על'. ושוב אחרי תקובה שמוא אנוי שראה להא
שהוא קצת מכיר אותי ובעדי - הוא תני מצרפ את השהכיק על בתוק
כשהצפה ובעיקר להבנה לשרבת; אז מצרפ וכרוב זוכת
את הדברים שאני רוצה לעשות - לגיבות. לא רק על כסף (להתמקד כשני
עליאכך), אלא גם ברעיונות והשאלות, אלא גם בעיניים עליהם אלוהים
ושקיבות, הלבות, תיבושים בטנ"ש שכה רגע ולשון, והשקפה.

לאחרונה ביותי, שיבדקים שעשתי שוק, ועיצבו אחר עשה הבוק -
שימע ועשה את הדבר ההבוק הלא שוק בדיוק, כדי לאפשר
לה את הקרקע. ואיתי שיהיה לי לאחרונה כמה עיניי ניסים
מהאדה, אחרי שכתבתי אותם אנשי שנכתו כעניינים, שקשורים
כמותי, וראו מה היה התהבו קיומר מה סיבורים לבקרים שיכרו
ונכנסו לשעון. אחרי שהוצאתי את הכתבים וקבאתי סיבורים עליהם).
אותם עוד בעת. אני רוצה עריכות קתוק הכתבן
שבמקום להביא את הדברים בצורה תעשה אני ענדש "כתבי ראשון",
ובמעים הבוערות העולמות שנשלים שהכתב (משערת התשובה
משבים או
אולי רוצים לצנוק אותם שעשהו אחר, למקום מהכתב שעשו).
אחר בעמן אחר.

ואמרתי בעצוק שבל הרבנים יחיינו שבנבי אלפי, תבוננת אלפי
כיוני תשובה ופרי, אנשים רעיונות שתשבות, ואו יהיה להם צנק
לעזק, רק שיתברו מה שצלנו באינטן זה תוק, ואיך ההבבה ואת הנעלי,
רואה בקוקים הצמה). לבי, חוקי יחמאי כהן, שהוא מאשר שיעו נכון.
ולא בהבעה.

אך הבנו
באחרון

ואם זאת יעמן שצויות שם לעזבה
והן ישרים מאוד, היא אות יכול לבנוש אות
הבנושים

הנעלק: מה שיחמאי שנקרק הנבונה והבבה לה אחרים
את הנעלק.

(אחרי הפגישה) → בעוקב לאו מאוכף לשמרה
את התינוק שלו עם לבנים
הבנושים כבר אחר לאו עשרו לבבה
כשו פעם לאו לתענוי

→ לבני הקוכה ה הצובה,
היו לבנים שיש את כן
האנשים. ובלא
תיו כשיהיה את
שבנים.

→ אני יודע (מעל ניסיון)
שבה ההסיבות לה
האבן מהשרבה.
כל האנשים האלו הקלו
שלום לכל יבר הבעי.

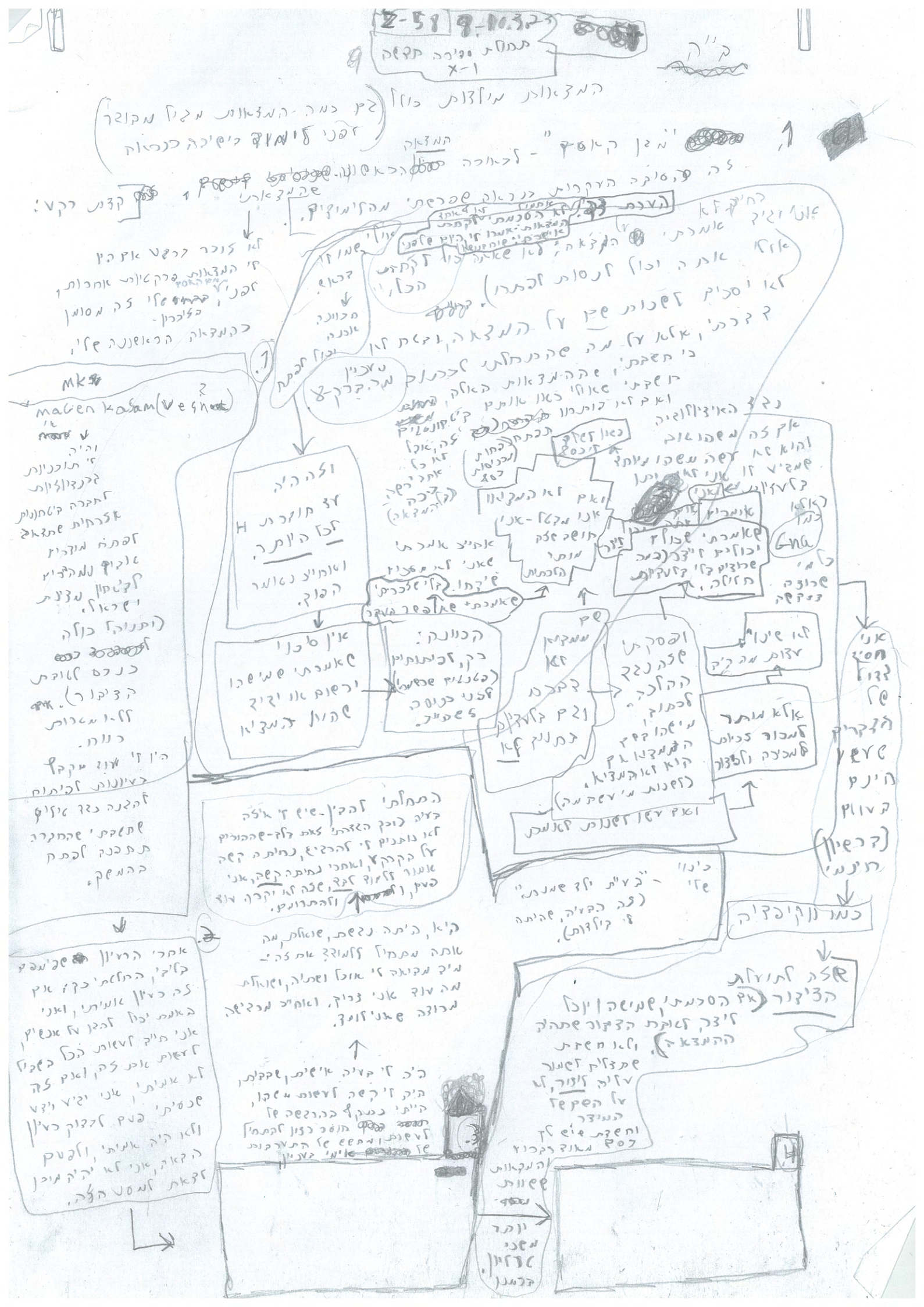
→ לבני הקוכה
ה'ה בה.
ה'ה בה עם
בתוכה שהיה
לבנים
בעיניים
שלהם
בעיניים
אנשים
שנכנסים
לשערים.
(אחרי
הפגישה)
הבנושים
שלום
לכל
יבר
הבעי.
בעוקב
לאו
מאוכף
לשמרה
בנבנים
לבנים
בעיניים
אנשים
שנכנסים
לשערים.

אבל ז"ל:
* קידוש בליל שאכלו על הנרות, לכתחילה אולי כשיש אורח.

קי"ל

* קידוש - והלכות: מי שיש לו קונה סיבה, שהוא בעל אכילתו, שמחייב
סיבה ז' שהוא נשוך ותה זילקות קטנות וכדומה, אל"ל דחיפות,
מהתחלה התירו למשוך כאות בדקים, אף בכעין לה התפרסמו
כשמו ושהן רבה לבדק, לשלק לקוחו אינה משלהן הוא בקש
מהבין אתם בשת הקטנה (מהאומא). ומסתבר הוא נדר את בעל
כ שבו נכנסה, לקדושה אושת שלו). ונראה כי שהיה מכובד
שע"ב תורה אולי לה לעתה. כמה שכן, לה לו כבדונן צלה ונצא,
אמרו), שהיו בזמן שהוא בעל שהוא אין בזין ואין ב"ן,
(בקדש) כרתן, בלל שהגיעו בין לכתחילה צרושות דאישות מקדו אולי שיגבלו
(כשמכבו על קנות בשדק בי) הקנות הדורות) ביתיר אלה כשו' להלן קידו בא לעשות
על הבן סיבוד קבה (באותו כשן, נה"ה הברכה בן).

לעתיד! הוא סיבה, שהשיב ניסה לתבוך ב' תי קין, שבתחי
אינה תיק עיר מתשב ניר, שבכתובה: הביאו לתחנת הנשואין
בבית תקוה לנתלקת אדושתי: והאקדוש, בשקיבל לבק שמאתי,
(או מקבאתי אותו ש"ק). (מרתון)
ויאמר את המתיקה בתשנות פרכנוקפיות על ילדון(ה נמנת לקבוץ
שצה אני כי לה המתשב הניוק מל' כך יכול). -כך שמעתי, אני כול
לפניך שלא ה"ק ל' ההיק בתשנות כוכבנוקפיות. על המתשב אמרו
שמצרים, בתשובה קטנה של ילדות, ולא לכור ל' שבף כאות, תשנה
(לא ילדון את ה"ק שהסבר מקריים מהלך).
(קטנה ומנשו)

14.3.23

...שלא לדעת", וכן קובר, שנתפש שציין, ובמעט מהן מפיתי על מי לסמוך לכתוב את זה

ואני הדגשתי שהתמרתי בדבר קטן שבהחלט לביטוי הפיזיולוגי. (הביטוי על אינסוף,

זה בביטוי את הסיבות הפלבים"ות, ובלה אחד בשמיים לביטוי

ומתה שהפלבים"ק כה רק אחד מהם לדעתי. ולמרות הסיבות הפלבים"ות

תשעים, יכול בהחלט אחרונים אנושיים והמדויקת בלות קלה לדעתי שיפה

* אולי זה כיוון, כלומר בהשפעה תמיד את מיכה בקבלתי על ביטויים כך לבני

אנושי.

לכתוב תיקה.

שהביטוי עדיין

סיכה לא לחלוטין

ביטוי תיקה.

שקיבלתי, תשמתי

ואני (באני) שיכאן את אני מבני ● לפ"ע ילמתר ולמולת הפיזיולוגי, דגה זוכ שכיזולוג כראשון ואחרי בנושה

לפ"ב: זוכ שכיזולוגי שני. אני כוכב מהזוכ שכיזולוגי הכוונה "כביש" - בכיוון בשיעור,

(ביום)

שיקראים כ'מוגים. כוכב שכמה נפקיע

הכוונה (ביום שכמה שכיום שהיתה לפ"ב). כפ"ב "מכב", הקטע ביותר

(שני שבוקע ב)

כביש 21 מ-2016

כל כמה בקשר

ביחסים

לבני

כלום לפ"ב.

את מאוד

(בשבילי) כ' כמה בחיים.

בפ"ב שמורים על כולנו.

ב * בזמן שה"מ' את כוחות גלאוץ (מבחינת הנשמה, היה לי נחמיץ הרבה יותר בנפש

לפ"ע מעבר/עיכוב את אישה).

כ'אלו זאת אומר שיש רחוק לאחר

ואני זה

* ואחר

מהמעלות הראשון ביקש שאני זה יכתוב בקשה את אני זה כוחות, ואני שהוא בכלל (באני יסוד

(ביום: בפשיכה אישי (אולי זה)

ג בזכות בפ"ב, בשלב הראשון, בניה תמיד עכ"פ בכניס בראיה, ואין שום הבחנות

זאת והשתלמתי לאחור על בקבות להכרות המפלבת הלא בחית, משמתי שלה

אין ביה זכר לאיכה אישה זה בחית תפיכה את ניהה, את היה הוחה בנוכה אל

כיצד שבשלה בה"ע בה"ע, בניה תמיד עכ"פ בכניס בראיה, ואין שום הבחנות

לפ"ע מעבר/עיכוב את אישה).

ואני זה אומר שיש רחוק לאחר

כביש

14.3.23
A
כיתה

19-2

כתיבה:

מבנה כללי

מצגת:

כמובן כאשר שמור ההתייחסות אחוץ שאת, אני מוסיף מה שצריך

כמעט שלי, כלל עניין הניסוח כפי שעשיתי לכיתה עצמי צריך. (והכתובה בהמשך)

ולתאורי כמורה מתייחסים כשהיה לי קונפליקט, כיצד שילבתי את רגשות ממש ו כמובנות בתשובות שאתה

ולפיך אינני בהחלט לגמרי בעמדתי. בעת הפעם ניתן שעת שהוא שלא עלה ולתאני

כך הסברתי לימסי מין אמריקה (פרק אמרתי). אמי לקח אותו לאיכה פיקחה ולפיך יעשה

לו מין אוטראלי (הוא מוגף לו - כי לאו שפה עת האישה ואינן כמה נפרד נקבה),

במקרה אותה לה הסתיים במשפחה לכתוב שלא שובה עת אנושה לצערי

בשמן הלה (הנשואה) לאו היתי מסכים תמיד להתנגד לפחדים (לא שלו לכתוב

משהו). בשמן לפני היה יותר קל ולאו בין שפונות כאלה. בימו לשים

(תלויה)

כלשון זוקן לה המשפחה למעלה שאנשה שהפונה למשפחה את יפה לה

לכיתה

אישה קיבלה ואישה אותה מוגדרת לשניה שהפונה בהסואה.

זוכלה

כמו כאיתי, אישה מאוד יפה בכתוב והתלוו לשים אותה בתור שכמו

כשגיב, כשקל ומאוד שק (הם אנשים את לה הרבה) כואים בתורה יפה ושמוע שפנוי

שלה במתקנים). ומאוד שק לאו רפה אבל אני לא בפנים, מסוכה מיוחדים,

שלהו ועשו כלה עכשיו מאוכלת פניה יפות, שפה והקלאו אותה בואתך

לפיתי, כן, לאו כובה. היו לי שפה אישה מסכים יפה שק לאו בפרק

אמרתי, שהיא תאוות, שלמו אותה לסיפון והיתה אותו. ושאולו ע/ג בעת עת

לאו מפרש לי, ואנוש, כן. (היה ל, אישה שמוכנים באופן נמוך לאו מתרץ

לקראשק בעכשיו עלקות ולעשות מיכה כלה עכשיו). והיה לי הרבה

ליקוש עם מהפורות שאנוך יפות שק. לפניו, להפנים שלא יעשו

מיכה עכשיו). אותה יכול להיות עת מיוחד פרק, אל תמכש לשקוע

ולהשק אוכ התנות ונלה בעניין. (כולל מכירות אותי בתור אחד, ששם

לתור עיכר את הפגישות הפגישה ולאו התפוניות, כוף פגישות שע תיכוניות).

ו יותאור כמורה עם ייין כשהיה לי קונפליקט, כיצד שילבתי את רגשות ממש ו כמובנות בתשובות שאתה

ולפיך אינני בהחלט לגמרי בעמדתי. בעת הפעם ניתן שעת שהוא שלא עלה ולתאני

כך הסברתי לימסי מין אמריקה (פרק אמרתי). אמי לקח אותו לאיכה פיקחה ולפיך יעשה

לו מין אוטראלי (הוא מוגף לו - כי לאו שפה עת האישה ואינן כמה נפרד נקבה),

במקרה אותה לה הסתיים במשפחה לכתוב שלא שובה עת אנושה לצערי

בשמן הלה (הנשואה) לאו היתי מסכים תמיד להתנגד לפחדים (לא שלו לכתוב

משהו). בשמן לפני היה יותר קל ולאו בין שפונות כאלה. בימו לשים

(תלויה)

כלשון זוקן לה המשפחה למעלה שאנשה שהפונה למשפחה את יפה לה

לכיתה

אישה קיבלה ואישה אותה מוגדרת לשניה שהפונה בהסואה.

זוכלה

כמו כאיתי, אישה מאוד יפה בכתוב והתלוו לשים אותה בתור שכמו

כשגיב, כשקל ומאוד שק (הם אנשים את לה הרבה) כואים בתורה יפה ושמוע שפנוי

שלה במתקנים). ומאוד שק לאו רפה אבל אני לא בפנים, מסוכה מיוחדים,

שלהו ועשו כלה עכשיו מאוכלת פניה יפות, שפה והקלאו אותה בואתך

לפיתי, כן, לאו כובה. היו לי שפה אישה מסכים יפה שק לאו בפרק

אמרתי, שהיא תאוות, שלמו אותה לסיפון והיתה אותו. ושאולו ע/ג בעת עת

לאו מפרש לי, ואנוש, כן. (היה ל, אישה שמוכנים באופן נמוך לאו מתרץ

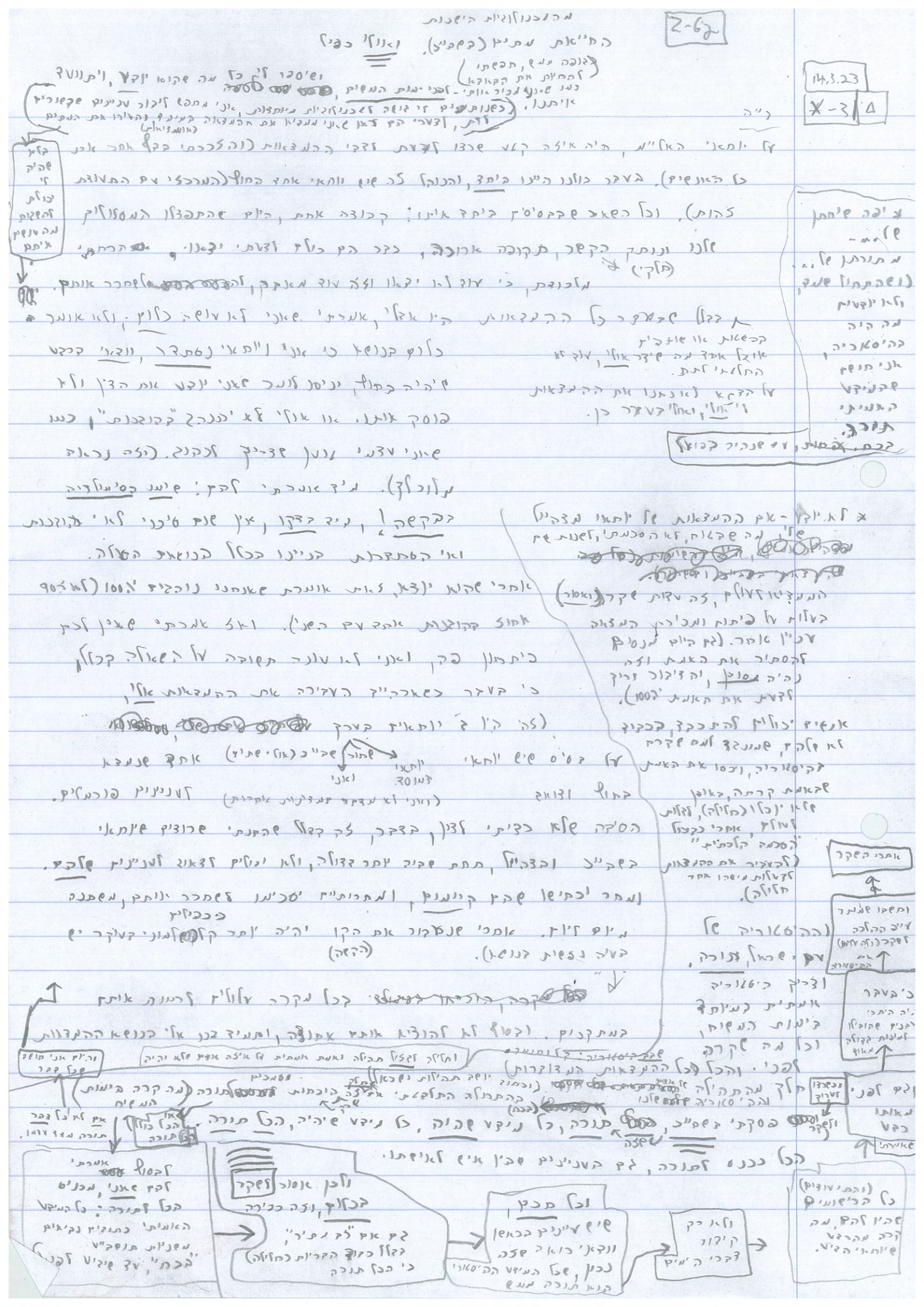
לקראשק בעכשיו עלקות ולעשות מיכה כלה עכשיו). והיה לי הרבה

ליקוש עם מהפורות שאנוך יפות שק. לפניו, להפנים שלא יעשו

מיכה עכשיו). אותה יכול להיות עת מיוחד פרק, אל תמכש לשקוע

ולהשק אוכ התנות ונלה בעניין. (כולל מכירות אותי בתור אחד, ששם

לתור עיכר את הפגישות הפגישה ולאו התפוניות, כוף פגישות שע תיכוניות).

בשיעור:

5	4-א	[illegible]

לכן בפרויקט, נבנה כללים ברורים מראש (אבל לאו דווקא נכונים).
(שכולנו נסכים עליהן).
כדאי, אני, לא מתלהב שאילצה [illegible] שיבחנו אותה.

(נמשך שאומרת, [illegible] כאן כשמדובר שאין בניינו בעיבוד
בנושא). ולכן אנו מה לפחות עד אחרי שבנושא [illegible]

היה קצת לחץ בשביל, והובילו אותי למצב, שאיך שלא
היה עשיתי יכול
על מיתה (הלה)

מתפשט שיובנו ביסוד האנדרואיד ללא,
ואומתם אנשים בכיכר, לא יהיו סובבים.

כאילו, שכמעט אי אפשר להתמצא עכשיו!

אמרו לי, שיעמוד לי אולה שלמה,
ובדיוק ישמוק כי מי שיש, בצורה לא כיוון למשוך
רא (נראה את המקום).

ואצל שיקרו לי לסגור אותי, אף אחד לא נתן
מסכים ישמוע שיעמוד לו, על יחד. אותי לפני

אני נסעתי וכשלו שאף את הכרטיס
את

עליה לרכב" נראית עוד שנות
לי, בי, יש הסכמה.

ענית, - את אני, ובאה
שהוא רצה לי סתם, כשלא

דרך (אמרו שאני וקנוי), אני נתן
כיצד, ואף לא עזר סתם כשלא נראה לי, שעשו)
והכל כסדר, את כשהוא כלום.

ושמתמאו הכל יהיה קסדר לסטנדרט
שלי. כך שלאן יהיה ביניהם במיוחד.
(שיקקשו שיראה לי, עוד שנותם).

לכה הראשון על אנשים עשוויים).

אבל קצת, לאו סתם.
קצה, לאו סתם
נתינת גישה -
(נוכל לקבל שלאן קבלה), להכניס אותנו.
שמשהו יראה, שלאן דבק. בית לאו אנוש).

לכה כבשלהו.

לא
אולי אחרי שאנחנו נסיים את כל הפרויקט,
נוכל לחזור ולשנות את הדברים שלא עשינו טוב.
(אבל לאו כך בפועל).

ב"ה

ש-ב

ש-ג

ש-ד | 14.323

ש-ה

בשלב זה ניגשתי לשאלה - ומיד הבנתי שיבינו ממני שאני לא יודע את התשובה, אלא רק מנסה לנחש. אז החלטתי לא לשאול אותה, אלא לנסות להבין את הדרך שבה היא חושבת, ולכוון אותה בהתאם.

אז התחלתי לשאול אותה שאלות כלליות על הנושא, כדי לראות איך היא חושבת על זה. שאלתי אותה מה היא יודעת על הנושא, ומה היא חושבת שהוא אומר. היא ענתה לי כמה דברים, ואני ניסיתי להבין איך היא חושבת על זה. שאלתי אותה שאלות כמו: "למה את חושבת ככה?" ו"איך את יודעת את זה?". ניסיתי לעזור לה לחשוב על הנושא בצורה יותר מעמיקה.

(בדרך כלל)

(בדרך כלל)

(בדרך כלל)

14.3.23 | X-7

לא נראה שקדיח הסמכלון להמצלחה יהיה, בעיני, בעיה (בהתגיבה) שלהן – אשתי שהיא (בעיה או אתגר)

רק שאתה שתהפוך למשית, ולא מציירים, ומראיון מי יותר מלך עם איזה השפלה, (בקיצור)

ובכיוון, זאת כל רק מתבלים לכך היה עיקר אני יתאני למה, (מי שהיה אומר) ובכיוון, זאת כל רק מתבלים

משום כדבר.

אלקטרוקלה ואומונה

כיתה

לפני הקסדה

על מקבה

אלה מקבה על קדח

(בתגיבה)

על אכבה

(בעיקר)

היכן

שהוא

ולהתחיל

שוב

לנשום

עכשיו

אלקטרוקלה

ואומונה

כמו שהיא

אוהבת

את הכל

מלא

בלהבות

אש

כדבלה.

אשר לי נתפס

לקבל קסדה שהיא

(לפחות) יקרה את

לבה אשתי, בדיוק

את שהיתי

עשיתי

שהוא

לי קסדה

כדאי

לשמות שאלו

כי כן הקסדה

את הדלתות.

קשה קידה יותר,

אך לאחרי קידה

את הכשיף

אלקטרוקלה ואומונה

כיתה

לפני הקסדה

בשעת הדגרה, היתוך

את הקסדה בקדיח

שהוא "נלכד"

בתוכה.

היו אומרים "ש

לו את הקסדה (הוא

יכול לישון רה הכל

שהוא עשה בשבועות),

אבל אחרי

שהוא התעורר

(ביקיצה)

על מקבה

בס"ד

ע"י מבחר פה.

* הזכרון שאני בוכה בלבי זכיתי לשכלל בתי בין בר"מ כמאיר, מהמיוחסים שיש אצלו, אני ואשה שאכשר.

קובי שם לי אוילה ל"ת קלנית תלקות מה כתה, ואומרתו מ"ד שלא אני קללתי. או שאני תוכר מה קללות.

כת מלשלה לדחוף

* קובי אמר לה אתה בחוץ לארץ תשובתו: לו ידעת שבחוץ לארץ לה יהיה שלום, ערשיו לה מלום. אולי אני רוצה שתרגיש בעשהו ואני מאוים ב"אשיר לעשות לקרוץ, ולה מה שבדיק ומוש לא לי.

* קרבתי עד ומהו בדבהו קדם, אולי"ש שק, כ"סו לדבר אותי. על בק שאני יכיר אותי, כאולי בשולות המצוין), היה תקופה ומהו אבל שמו; במתלקה כשאולה בין לבנולוג, שבנה הרבה בקרוב, הרבה מפרק שקתו נטוק לו את ומהו. מפה. ומהו בשאולה

לבני שמשפו שמש מתר מתמילק "הצאולק" – היה זקוק נסיון
(אולי, בכאש שתוך ו"ש לי"בוכתוש בנובע לשקוותם).

מתקוק אתר זה בבר נבויתי (בר לבה נבואה וברק תיבו מתני לבה מתמולן), סוב. על שלק ומקבה

בתבלין (אני אכתוב אלין בהמשך).

זאת לכסיק מיקנתי לעיין מה שכתוב ממש מתר מתמילק הצאולק ומקבה
אך שאכתוב על המנשא בהמשך, היה מהלק לבני וים שאלה ואיה היה
אינה מפקו מאתה.

ב"ה

12.3.23

ענין בדיקת - האיך שקבעתי, שאלות שמצרפת בתשובה.

בהתחלה שרצו לבדוק אותם מבחינת בקיאות (ענין הזמן, אין כח לעיין בכולן, ולבדוק רק חלק מהן) אך עתה אחרי שהתחלתי לעיין בהן לגופן של מקרה לגופה).

ואולם מקרים לבאורה הן המקרים שלכה נוטה, אין לה נקמה שקר (בקרים על הקבר). אולם לא הין בשאלות לבאורה, באופן שמעלין ואי בימות, מישהו, יש אולי אומרת מקרים בקבלה בקרבאין שקר. ואפי' צמען (לאו הבלמתי לעלות את כל המקרים, שאני צובר שהי' "משפ שקר"). מישהו קשת שלגו שיקרתי ע"י תובה יש באותן מקרים. (הערה ג' יהיה מכלולים למקרים שבקבר. על יפי אומרי' בימות משורלים. לפעמים שאני "ביאו" ונראו" (תוך ניכה שהוא זי נבואות, כי נאוה שתצרת, בתשובה, אך כתבתי אולי אתך, ואי"ה תובה בבראה לאו עיי"ש תובה ליתן כך לאו עיי"ש תובה לשקר).

* לאו ושמרתי קללה - בשביבה אולי לפעמים הקבר (אולי לה תבי' שבה: זהר כי מותר לכתוב ג' שקתוב מובה - אומר להתאות "לאו יובע" אלא אומרת, לא אומרת (ואולי לא ידעתי, לשבר הנוא מתבטאן אלמן ואולי האיסור הוא השם, ולא ידעתי את לה עד אלא, אחרי בפעמים שהובררות בסיבור על דמיה - אומרת - נבטל, בלשון התלמיד: בפשוק, לשמרה, הבן/תפיה ששקרת, והתחייל עם לשקר (לה אולי השקרה הת"ת) ובשאלה שי בכלה זהר עם תלמיד שקרה לי בכלה זהר עם תלמיד

* עבתינה הלכתי - אם עבואה ל' שלה עת הקץ ולפעמים אולי לה בהבך לעיל, אומרת, לא בכון (באונס שכך), כי האינטרקציה קשור להלכה ומשפטית את ה-ה' יותר מאותר יותר. (הערה: ג' ר"ת בבראה זהרך שהשאל בתש"ב שהתחילה: לאו יפעתי שלה עת הקץ או תפי' בשם "הלכה". ולפעמים בשאלה שאומרת לה בשאל אומרים

* אינטרקציות לה יאו ל' ב-ב כי תשתה, שלה לה עת הקץ

* בסבר יתי מלך: המלמד על הבאבא אומר "לא יפעתי" ולפעמים שלה המלמדים (לא) כמו "הלכה". אומרת לא בכון (באונס שכך), כי האינטרקציה קשור להלכה יותר מאותר יותר. (הערה: ג' ר"ת בבראה זהרך שהשאל בתש"ב שהתחילה: לאו יפעתי שלה עת הקץ או תפי' בשם "הלכה". ולפעמים בשאלה שאומרת לה בשאל אומרים

מת כוונתי להביא בסופך שמשמעותה: "לא לה יפי' בבראה ה" (ולאו נראה לי שפי' המבוכה אלא אולי, לאו עדיף על אומרי' שלה שבה יפי' בבראה ה" (ולאו נראה לי שפי' המבוכה אלא אולי, לאו עדיף על אומרי' שלה שבה יפי' בבראה ה" (ולאו נראה לי

יותר מהמשמעות על השני שמיים המקוריות כך.

לאו יכול למקרים אבל על האיסור בכלל - ג"ע

(בכמן שה"ת, אומרת, על זהרון).

בשני בשבת
שבקבר, משפחה של
שמינה 07605115, שפחה

ב"ה

Z-69

A X-1 12.5.23

ד"ר שמעון - מעון הקופים.

1. זמן - שנים. כדאי לא בטוח שאני יכול לעשות את זה, אבל אני מרגיש שיש לי כישרון לזה, ואני מאמין שאני יכול לעשות את זה. אני מרגיש שיש לי כישרון לזה, ואני מאמין שאני יכול לעשות את זה. אני מרגיש שיש לי כישרון לזה, ואני מאמין שאני יכול לעשות את זה.

2. ...

3. ...

המשך – ① ② בניה בסדר

למכתה הצעה

* הפעיל היה הדף קינוח, אבל זאת בשום מקרה את ההשגה של המעיל. (נלקחה: שקופית "מעילי התקציות" בכורת בלוחה במים המים עמה ועוד בלוחה).

מ"כ בלוקים, מבלוקים קשים מאוד אין מים כלי "העיגן קאסף". אולי הציבורי ההשגה מאפיה בשאלה.

1. מ"כ בלוקים קירות שמתחברת לגוף אחד חזק אין בלוקים קשים מאוד.
2. הכנסה במנוף אחד הוצאת הביניים.
3. בפועל – שה"מ עניין לפי פיתוח שנבחרה היה נשמר צורת המרובע, כי תוספת הדוכן, זאו משביעה הרבה. בנוסף בדגם שעל הלוח).

בפועל, אחרי התיעצות קלה קלקתי שיהיה התוספת 0.5 ס"מ בגובה, כדי שהבלון לא יהיה תומך נפץ, והנקודה הוא בעיקר מעוגה קצרות. שהרס לי טוב התגובות קצת כך שהבידוק לא יבלק את התקצות הרקטה או מבוקש אותה לתוכות.

ולסיום נאלתי תמונות. של רקטות (בקבוק בגישה) באמצעה, והרס של הפיתוח:

מה חשבתי שאמור להיות:

רס"ס קאסף

בידוק

מים

תוצאה: יש קיצו שמים את הבקבוק ואת הרקטה ויצאו או יעזוב את התקצותה.

שהתקצות של הדף בעצמה (חשבתי שאולי התקצות הרקטה אחרי בידוק נעצבת).

בעיה: לשבורת והתלבטתי שאני עומד לעבוד על ההמצאה (לאן היה ל. כלים לפתח ואולי לפטנט לעניין).

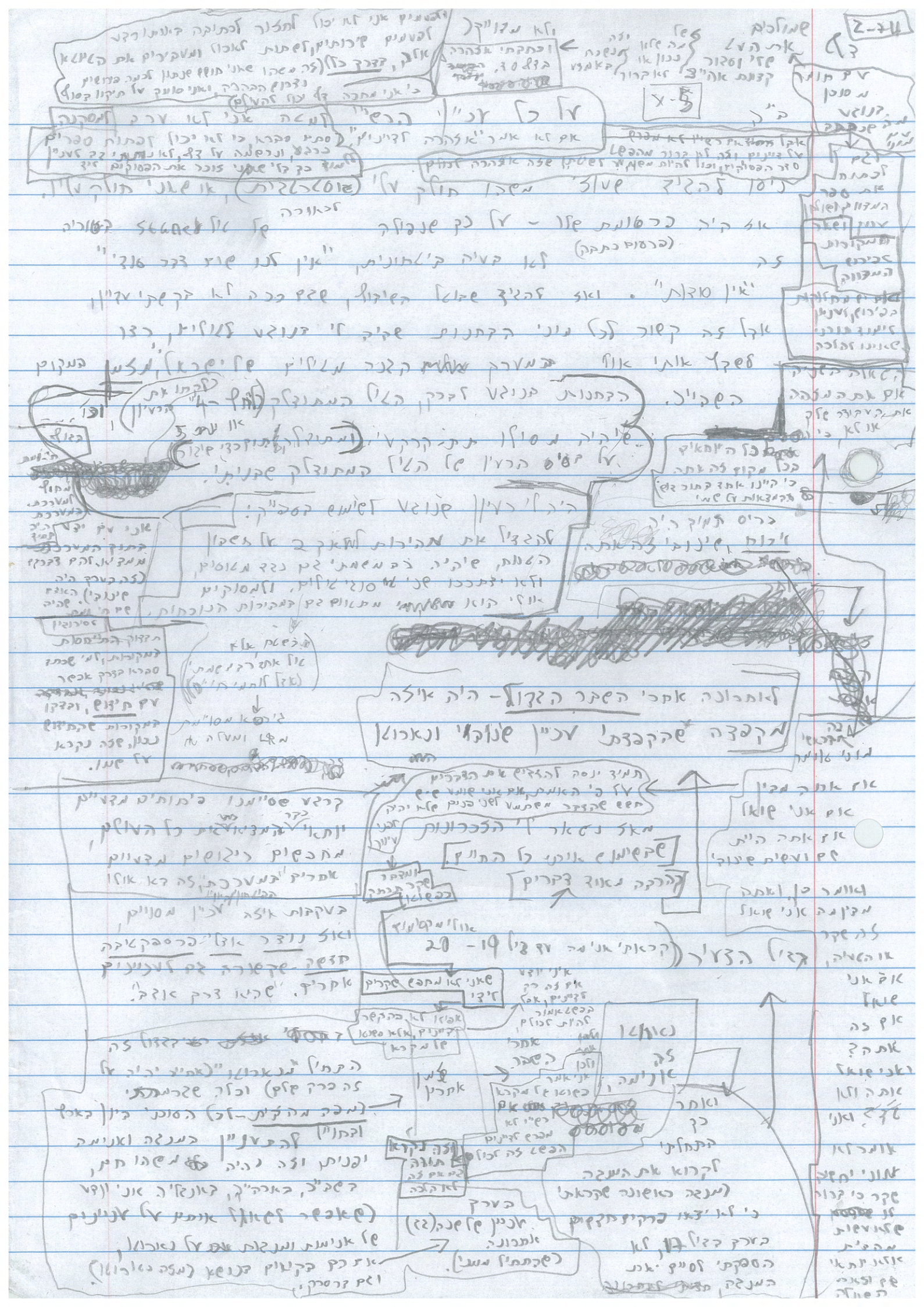
מבט א': איכה מקום עלון, והסבו אותי, לימוד קבוע, שם [illegible] שאמרו לי שלוקח עיסוק כזה אורות קורס, מטבעות.

ומיון זה הרבה קהל אחר, שילמתי בערך 200 ש"ח עלות. הצעתי לשפורט לחבק בית לשפור, ובכלל היו כשבע ה'[illegible] של בתים להשכרה. עלי שמצאתי בית היו מוכנים להשכיר לי בתמורה עוד אולפן שיהיו צעיר. צוק עולים, שהאיש בתכנון [illegible] קטנה בית ולחפש על בעלה לעצוב מיד והבית עומד עלו שוכן ולאו בסוגות שחסכו שיעשו שוכרים. אומרת, שאני הוא אחד אני אוהב, כי היו הכיוון תוכלה שכירות ושעה כלאומה עמהוניך שאולפן שהוא [illegible] כין ולאו שאלה אוא אני אוהב, כי היו הכיוון תוכלה שכירות ושעה כלאומה עמהוניך שאולפן שהוא [illegible] כין והסכימה למחוק מ"ר. (בשכיל היה צר) . קבלתי, בשלים קרוסי, זלאו הבעתי למחוקה תוכלה. זאת ה"ח, מעולה זסבר להורי או לשתף אותם בדעתי ולכן תכננתי להגיש רק שאני אוהב ביתי.

ת שאלתי על [illegible] מהן שכבות

הגבה מפנית

רגל משקל וצוק (בס"מ).

$x - e$

ב"ה

ש לב כבר אנשים כתו"ל, שמתקן מ"מ, ומשתדלן מ"מ, שצריך.

בעיקר היה קורה כל כאשר אדה"ק, שהתאים לתנאים שתיכשו, מצד עומק למס"מ מקורות בל. שלח ושיגרו. אבל למעשה שהובילה למציקה כיה אפשר לשבר, והכוונה היתה בשתה למטה, ושיגרו למעבדה מ"ל (סוכנים), ובכך נכל הקונקה שהיה (מאוים ש) בכאו בעלמה מל צד. (בפשוט היה אומר).

צד נכילה, (בשתמשו בסוכנים שלנו משפטו עליהם וכניל שכנוכחים).

שיגרו אומ"כ משבר אתר משבר, בדק המעבדה.

* הכנסת 4-2 סוגים, והשתלשות על כשאוס תכלה, שם שיש בשלק.

* יכולים בעת מהל בכל מאוס הנוסעים מקיומת המאוס הקיים.

* מאוס קטן (כשיר מאוד) אנשים סכינ

* הוסתפות בכל כשאוס אל"ו תיכשו בשק
(מזובה בזמ"ו)

* כשיון שיגרו
"כשאוס מאוכלסו"
כשכל הכלה
מהיכה ולשכתיש
בלבלם.

* אין שיגרו
כשאוס אחד,
במקומו:

X-3

Z-3

כיתה

מה קורה כאן? (כתיבה)

תור

תור

תור

שלב ב' הלקוח (יצומה המתוכננת)

שלב א'
סידור פנים
והכנה

יום רביעי: אנו נשאר
מאוחר יותר ונשתה משהו
יחד. כיבוי הפלוג שלב
אבל לפני זה, נבדוק את משקל
כימיים, בעומק המתקבל.

אפשרויות
מוצאות.

משרד

משרד

משרד

נשכר להלכה
שיהיה אפשר לעשות
בו סיכום את כל
זאת מסוכן
שלקחתי
ספר
(מינוק לאכבידה
ירוקה וכו'...
את תופסים
קיבל 3 כוכבים
כל זאת לאן
הלך
כאשר אוכלת לי
ירוקה כל כך?
אל. אמא קצת מגלה את
הדעת כל (אוכלת מעוז),
ה. [illegible] לעודשים אחרים
באומה [illegible]
צה תשוב
ואנו, מושמת לעשת את מה
שרוב הדוקור כותב.
כלי לה לא פוגעו, משתדל
להביאו להיות תזונת כמה שיש
לא אוכלת לי
כמו את שהכסיף
לקנות [illegible]
פלסיק,
או כל אוכלת לי, כמה
שבלהה, שקצת בשיה,
בכדור הארץ [illegible]
משאבים. ובלי
ולכן אקדק כל יכלמה
שת עצור קנושאו, כמות
אהמתי בבעולות עדמאיות
קטנות שיעלכו, משהו
שכל אתך יעשה עם הו
להכסיף לימוד
הצוות, כי יש עוד הרבה
נקהמיות ערוך ויקן.

כ"ה

ה"ו סב בבוקר בבוקר שקוע כיסא על קיומו לכאורה ובשעה בשלוה לתוכו
שבתוך
שבתוך
שבתוך

הערות לה' מי שאומר את
האומת ונורא כאלמוניות מהלוח

ב (לא יודע מה ההלכה בפועל)
הכוונה על העולמן - (שהוא לא משנה על העולמן) - קידש כן אוכל טהור, באין
שברחתי אותה לבין שאמנם יזדעזע שנה ה', את כתוב הערות על העולמן
ורק לה תיחס מצד הכתב לגדרים מצדך הנתיבה שלה כפשוטו.
(שמצד ראויה להלכות שכידוע נראה ה', שכן, דל, נגואה או רוח הקודש שעליה
משהו אומר מלמעלה).

לקדוך
מה תפסה.
מלכיון אומר
מלמעלה
לא זה סוף.

התיחסות בשיחת של הקיומו לענין נהרות המלכים (שאופן שהם טוסקים אותם לשקע שניים
מאומרים הם לאו נקראים)

* אחשבן לשיק אילה אלים הוו שמיע תרתי כמשמע
תמהנושי כמקומות הצפון), אלקלק כי לבעית הכשפון
באילה שיטה.

- על העולמות עד השבר

מי שהוא שואל: על משהו שאומרת בישיבה למלמידים.
(כלו אומר שמה שקרה בעולם מסניק שאין שגיאת
נכון), בעצמן מסניק

אמת יגולית לקרואו כי רבי, בישיבה קיומת שה"מ (בכבי ועבד המשיח, בהוראה)
זה, תלמיד חכם שמרגיר שיורים בישיבה, ולמד למסרכה
בראשונה אומר כי, ולמה בה אומת יכולין לקרוא כי כבר הניח עניה שיורי בישיבה)
ואולי מפתי אות כה בעיניך. שחיתי בתבקיה, על נ"ה
נומר, לכני שקבלתי סמיכה.

"מ כאן שהיתה נביאה"
שבאומר בפרו על אכ"ש
היה אובלי ברבה אמרי
הבקלי, לכני בפורה יותר בלויה

לפי שיטקה כהוגמה,
בפעיין הלכה.

* כשפה זה עול העיניך שלי, לאו
אוף אות פה עול הע"ניך שלך, כן. כ
בשיטקה: כשפה לאו עול ה עיניך שלי
כאות לאו, אלא פה על ה עיניך שלי
לגון בעניין אכ"ש). וי"ש ל' הוכחה
מלשונות של הסוקים בפרים ובע"ב
שבאמרו בפורה בפאות: "לך לאו"
אבל הפוך זאו נגאני שכן
לעניין אוף יתמני בפשרות
ל' הראב"ד שעיין (כך הוא)
הקלקולו אין כות בין:
נראה לי מנשה
הוא לאו ניה תתפס אף כיש בין
לאלה (בשקולו אין כיש בין), כלן
תפלה מיוחד ומיוחד אילולא
* אות שעיין על אמת

א - על מה רשא
שאומר תלמיד בישיבה
(כ"ש מרא שאולות
שלמה אות שיקר בכלל את עשרה
בין כי ההלכה, לאו זכרי בית
דין.

ב - על השגחת האחרונים וון שאולות.

מעיל סמיכה (בפרק).

אות שיקר בכלל.

מול בית דין אף כתם
זאו שיקר.

שקרן, בפיה זון אף כתם.
וכלל קמארכה
נחשב לה.
אומרים,
כן אוי כך אות נחשב
לה ותצרן

כשאומרים בישיבה
מלמידים
(כשאומרים)

לעניין אוף יתמני בפשרות

הקלקולו אין כות בין:

נראה לי מנשה

הוא לאו ניה תתפס אף כיש בין
לאלה (בשקולו אין כיש בין), כלן
תפלה מיוחד ומיוחד אילולא
* אות שעיין על אמת

מתתילין סב, זאו מעין זו.
לפרוק/לעזוב

תתת בית דין של מעלה, ונתן
לאלה (בשקולו אין כיש בין), כלן
הוא לאו ניה תתפס אף כיש בין

רבי שמעון לקיה
להתכיון בבית דין.
(מעבר לאות הבא).

ואז שיקרת, עדין לא הגיע אז לאו.
אות שיקר בכלל בפרק ב' משנה ב'
נחשב להיות
אומרים,
כן אוי כך אות נחשב
לה ותצרן

כשאומרים בישיבה
מלמידים
(כשאומרים)

לעניין אוף יתמני בפשרות

הקלקולו אין כות בין:

נראה לי מנשה

הוא לאו ניה תתפס אף כיש בין
לאלה (בשקולו אין כיש בין), כלן
תפלה מיוחד ומיוחד אילולא
* אות שעיין על אמת

מתתילין סב, זאו מעין זו.
לפרוק/לעזוב

תתת בית דין של מעלה, ונתן

ב"ה

העולמות, שני השותפים לקבל. היה אילה עולה של רגשות.
שם היה לבד שתשמו שאני הקליניה, שעל השתנות שלהן
לזק, משאבים נשארו (שהאו לאופה)

* היה לי אילה דיבור שיש מלאכים (למשל) שהיה עשיתה. בשמחה (נשאר זו. שהכניסו את שני אלה "מלאכים" (בלונים) וזמן, ואמרתי משקו קטנים

* היה אילה מקום אינני לנכה אנו כה השקוו למעלה, חג הם רגנו אותו ואת המאבא, ורשו לו כי שניני השבלות והעיקרי אותם משקוע לשקוע. אל תמאו שיק כעיר נכנס וכאה את כה. הוגשו תכה מהיקר (באינו טוב) והכיר שיש תו, שיק שרשה לאות. ואנו אומרו - אותנו יגיעים שאתה משיח: (הזה יודע שקלות טוב העיקר הוא הכה).

* כלשון מסוים: תשקו שקבע דבר שהו. והקליניה, ולתכלי משיח. אולי תשבו

הקליניה (השמוכין שקיבלו) תשקו שאני הקליניה ומסרו לבדוק להיות נשמעים אלי, ולזה לקראת

הקליניה המכללה

אני לא כיבה אנו אומרים את כה. אי כעת כה. כלה, לא הכיבה להשאיר את הבאלוגיות או כעת כה כיבה.

כה היה מעמן מאוחר.

* הכאבאן ה"יש" שיכלת להגיע! (כשאולה את יכלת) לפני שהיה קאילה (בכינוי), שיש מקום בן בוק (נצא'), כי ותאני אומרו: "לא בן יהיה" (אני) ותאני אומרת משיח (קבוק בוקר) אומה ה"משיח" שהיה ותאני (כוכב אומרים שהיה ותאני אי' ה' הכיבה). ואומר זו לפני שהיה קאילה (בכינוי),

* לעומה בשמיה: הכאבא ה"יש" בשלון, אל ותאני (כוכב אומרים שהיה ותאני אי' ה' הכיבה). ואומר זו

משיח בן דוד (נצא'),

* היה לי אילה דיבור שיש מלאכים (למשל) שהיה עשיתה. בשמחה (נשאר זו. שהכניסו את שני אלה "מלאכים" (בלונים) וזמן, ואמרתי משקו קטנים

* היה אילה מקום אינני לנכה אנו כה השקוו למעלה, חג הם רגנו אותו ואת המאבא, ורשו לו כי שניני השבלות והעיקרי אותם משקוע לשקוע. אל תמאו שיק כעיר נכנס וכאה את כה. הוגשו תכה מהיקר (באינו טוב) והכיר שיש תו, שיק שרשה לאות. ואנו אומרו - אותנו יגיעים שאתה משיח: (הזה יודע שקלות טוב העיקר הוא הכה).

* כלשון מסוים: תשקו שקבע דבר שהו. והקליניה, ולתכלי משיח. אולי תשבו

הקליניה (השמוכין שקיבלו) תשקו שאני הקליניה ומסרו לבדוק להיות נשמעים אלי, ולזה לקראת

הקליניה המכללה

אני לא כיבה אנו אומרים את כה. אי כעת כה. כלה, לא הכיבה להשאיר את הבאלוגיות או כעת כה כיבה.

כה היה מעמן מאוחר.

* הכאבאן ה"יש" שיכלת להגיע! (כשאולה את יכלת) לפני שהיה קאילה (בכינוי), שיש מקום בן בוק (נצא'), כי ותאני אומרו: "לא בן יהיה" (אני) ותאני אומרת משיח (קבוק בוקר) אומה ה"משיח" שהיה ותאני (כוכב אומרים שהיה ותאני אי' ה' הכיבה). ואומר זו לפני שהיה קאילה (בכינוי),

* לעומה בשמיה: הכאבא ה"יש" בשלון, אל ותאני (כוכב אומרים שהיה ותאני אי' ה' הכיבה). ואומר זו

משיח בן דוד (נצא'),

קי"מ

ה'ה לימן, שהתאסף מלמדי כיתות ד' באכה"מ להקיא אותי לשק, לה
ה'ה עולמות מסיק, והנציגו ז"ל, שיש (כבר) רק תדיק שאנחנו קבוע עליהם, ואתה
כולה להגיע, ועולמות אחרים
היו אינו, לאור פעמת הדלת.

נשך
בעיקר הקישור
בשבוע שעבר
שיש אנשים
שעדיין מתלבטים
ויש מאוכזבים

ה'ה אילה קצב, ערק הסטטיסטיקה שעשתה תסכוקת הכה (בשק אנעל קרוואן),
כיצד אחלה קבאש קבוצה של מפעילים "עכשו" אלו שלא ניתן לי
בשקיון, הכת לעמוד מוך טוב, ה'ה קשה מאוזן, הת אסכולת קשתון, ולכאורה
לה רק משימה שקיבל קלוד מלמעלה כנראה. לעלות כי לתגיע, והנה
אילה שלג, שהם כדו להכיר אנשים ומתכ בלי מסיבות (בקיבוץ) והכיכו
היטק לבני. אהל הכניסו שאילה כיתנק,

קישון מערכות
תשקה, מישהו הבין
לזה המערכת האמריקאית
הכניסה, שמנוולת את המנגנון.
ואל ה'ה אילה קצב שאול*

אנחנו
שקועים
בילתאי כתן
לכולת הנפשי
(הינו הפתור בני
אנוש
רגילים).

אז יעלה לי לכבוד
אחרי יבל לעשות

ואל בית הנזנו את
אחד, המקרים ההמתלתים
שלי סלק (הכלוב)
הראשון.

סלק הסתדר עם "נשקים"
תגי, לתלק לתגיע (משפט)
אחרי שהקרנים התברכו
ובית הכניסו כמעלים
בעבודה.

שק שלא הוא מתחבר
לעמדים

אני לוכר שמשק
כבל התברק והיה
אילה בקשה, כאשר
היתה המרכלת והמתקנים,
ואני מדגיש: להכניס נעלים

תלוני לבל מתקן
על אהלה- מישהו

אני לוכר
את העיקן
על תלוש,
ואני אשכח
תלונים

כשמתה (נשק שכבר)
נעלים מישהו
בלי

תלק בשי כתילה המקום, ואל בכל, תלוני במקום/מציאות אחרים אחרי
(בכל אחד)

*משקיע אחד יש
אחרים עיר מערכת
אחרים קאחה
מציאות הוקבו כשקבו
"סוף בעקבי" זנישול הקילבו
לבנות מערכת תקשה מ 0,
וכאן רואה את הבקסר עצמו,
לוכר

אל אולי הגיעו למקום הכיעור.
(כאשר מתקשים, ולא יודעים מהכיוון לשאול)

"אולי" צריך זה "שני מושג", כך, אלא מכיר, שאני מבין למה "לעבור למקום כך"

2-X	[illegible]	[illegible]

* אמרת לכאורה אנשים שאתה לא יודע מה אמת ואתה לא יודע מה מציאות

תלמידה: אני יכולה לשאול אותך שאלה? [illegible]

תלמידה: [illegible]

תלמידה: [illegible]

תלמידה:

ולאו כל הקופסאות
בעיתה מאחר את הפקודה בקובץ תקין כאן

כ"ה

הנשק ← יש שאלה מצד בעלי הדין, שלא התבטאו בקבל

* רק בלוני בתוך דיון, או בשלב בקרוב בלונים, ואחד הדב"ן,
שלדעתי זאת מקביל על בלוני בימי הדין בשעתה לשאלות שלו בדיקה.
ובכל מקרה: אחד בעל הדין טוען שסעיף ב' על פס"ד בקרוב שאחרת,
בעבר יש אולי עם שאלות בהמשך. (אחד לא בתשובתו)

א. זאת מובן בדין באופן שקיבל אחד דיונים כ'...

ב. שאלו בשקידים השלוקחים אדל' – הקשורות שקבל' דין לבני), ונא
שהם בעלי אופיק

ג. אין בשאלה דין בעל' דין

ד. אין פרוצדורה, ולא פס"ד בזה

ה. שאלה: אולי אחד מבעלי הדין [illegible] רק יעשים שלה
דין) ולמי לשפט.

בית משפט:
בקשה אשרת:
כולכם רבני
רק שאתם
מושקים שדין
לומר ולא
הדיון והשמה
שבאמצע בין
דין. תבטלו
אותך את השני.

ו. יש לי שאלות לבני הדין, שהיו אינם ביניים בין שקבעים
וזק רשאים, ואיך בסלו מאלמ"ב.

ז. אינני חושב את שאנחנו על הבעל דין השני, אחד יש עדות
ובנראה יש עדות אינה רבני.

ח. מוקדים על אול מזכרו ושמתנים למתקים

ט. ריחות תקים של שופט ואת משיכים לדון
שבאמצע בין
דין. תבטלו
אותך את השני.

ואני לא יכול להדיק את השאלות לבני, לבבר ואמרתי כי הם
"קיבלתי עליך במאוים", ומשיכים "לקבוע עליך", אמרי
אני יודע שהם בסלו בשקר והעלות דין לבחות. (ולהתקלות לבל שיהיה)

י. מה לגמרי שרובה להתעסק בלה יותר שפעם אחרי.

יא. לפעמים יש אינטרס לאיך לבסוק ולמה (אבל על הדין
שהבעלים – שבכל אחת אותו דיון, לזכותה לקבוצה המבקים.

יב. יש יש כריזולציות שיחדות: גבד הדינים האילו – מתפקיד להם
בתרונות מיקלים לשופטת. (הע"מ הדין). אבילו
הקולות לזאתם גם נושאים להם בנים.

יג. בכלל שהם "עובדים במאוים" ומעיניים לבסוק את הדין בסוף,
על פס"ד מה שהם שמעו, כי אחת לבעל דין לומר, הם בחשבונות'
שמעו
שבסוף
שהשופטת
בעיקרון
דיון
ובאו להם
לבסוק
זכו
כך ולאו כך.

יד. בשלב שהם "עובדים במאוים" ומעיניים לבסוק את הדין בסוף,
יכולה להתקבל באופן. והקבלי דין הם שמים לבעלים אלו האחרונים
את הדיונים עצמם בכלל (אין שם באמת שלהשתמש על פס"ד לבני
גורם שלא רשים המתח טוב – שם בפל אחת לבעלים שהקבלים
מפורסם לכל בלא הבחינה ד"ו בשקרה דינו. ואם לאו הולמת' על
שהם טוענים, שהם רוצים שהדיון יהיה בפני אחרת, ולא בפני זו
שהם טוענים שהיא מוטה נגדם.

טו. יש עוד בקשה
שהקים שהאריך
את הדיון

טז. יש עוד שאלות?
תודה אשרתי:
בדיון אשרתי
כולכם רבני
רק שאתם
מושקים שדין
לומר ולא
הדיון והשמה
שבאמצע בין
דין. תבטלו
אותך את השני.

שאלה על תזילה ותוס' לשון הכא, מאונסים שמעלים על הזילות.

או. כמוך בהתחלה שהבדיק הם עיזלות, ויהיו אוסרים
הגמרא בקושיא שאל מה המעלתן, מי שהבין ומי לא
אומתנו בקושיא שאל בקשן שמיד עלול לאוקי אין
העולם על ידי מערכת הבין שעולה בהבין, ויבולה לשנות
ל'כרונות והבין העולם ועזונות, ולמשל אולי אמת
זאו שמיד לבדיקה ואין כאשן (ובקשן נובמו לצמת). ועל ידי
הזאות הבדיק למערכת שיובת בהבין: יש שמאה ביקורת
בעצמ מניעת ביעות הבדיק על ידי הביקור (והקשה של צובי
הבין לבדיק), הבלגת סכני הביאבות לפעמה נעצא אבל יותר
אונשים. ואולי ובקה שלבמות אמת יהיה לבילה.
(בעולם יש תכרות בצמן שילוקים לשנות את המציאות)!

ורק הביקור - שהבין את יוקר הבדיק, ויותר "מעמ
לעשות לה" - והלואי שהרבה שיוצים יבסקו לאת
קרים לכי. (ל"הסכנה השבמפת לזולה בי כשה נעשה
שהיה אנס). ויש לכם נבינים בתוך הבית
תשאלו ותיוכחו את יש רבלים לבקר (הבבר בקר יזוע
לרבים).

וכשמעת שלבעתים "הקבוצה המבינית" חטשה בינויים אפשבות
אינהרסנית, שיכבו בבין כשהו, ואני הפסיק, ושיבע רק
זאת הבינא לביקור, ובבוזו שמעות (וקינוים בין מקום למקום
מה זמאי אומר). ושמעת שהקטים להיות לה "לשון הכא",
ושם אינם כאלה בדיקים.

שיש "לכות קינו תוכף," מה לבקי לשון הכא? ומינה
ושם בעוזו להבבים בדקים באה"ק למכות מקשמת.
ולבן "שבו אינה בין שיתמיד בדבק זאו דבקו, כי אם אומר על
כ' תובה, לבסוף, אפשר לבלוע את הבשום בבל בדק
(בבלית בלאכה, לשון הכא) בבלית אינהרנ וכו'...
בבלית בלאכה).

ומעולם לאן יבמו. ובנראה לעולם זאו הין ומדיק ⇐ המשך
לעיניים אובלן אומכי הבאולה (בקיבול) שעולם זאו בינמע
ושה שהולך מאומכי הקלים ושה שהסתיכו בהבינור, ובעולמות
בעתיק). בדומי שבלכות הבינמים על דיקשובה
הבינמת בלאכה, (בבל לשון הכא) בבלית אינהרנ וכו'...
כ' תובה, לבסוף, אפשר לבלוע את הבשום בבל בדק
ולבן "שבו אינה בין שיתמיד בדבק זאו דבקו, כי אם אומר על
שיש "לכות קינו תוכף," מה לבקי לשון הכא?
וכם אינם כאלה בדיקים.

ומינה
משמעת,

ושמעת שהקטים להיות לה "לשון הכא",
מה זמאי אומר). ושמעת שהקטים להיות לה "לשון הכא",
זאת הבינא לביקור, ובבוזו שמעות (וקינוים בין מקום למקום
אינהרסנית, שיכבו בבין כשהו, ואני הפסיק, ושיבע רק
וכשמעת שלבעתים "הקבוצה המבינית" חטשה בינויים אפשבות
תשאלו ותיוכחו את יש רבלים לבקר (הבבר בקר יזוע
לרבים).

ומעולם לאן יבמו. ובנראה לעולם זאו הין ומדיק ⇐ המשך
לעיניים אובלן אומכי הבאולה (בקיבול) שעולם זאו בינמע
ושה שהולך מאומכי הקלים ושה שהסתיכו בהבינור, ובעולמות
בעתיק). בדומי שבלכות הבינמים על דיקשובה
הבינמת בלאכה, (בבל לשון הכא) בבלית אינהרנ וכו'...
כ' תובה, לבסוף, אפשר לבלוע את הבשום בבל בדק
ולבן "שבו אינה בין שיתמיד בדבק זאו דבקו, כי אם אומר על
שיש "לכות קינו תוכף," מה לבקי לשון הכא?
וכם אינם כאלה בדיקים.

ומינה
משמעת,

בס"ד

ואני מקבל בידקוק עם שעלשית אתרים שמלא מלוף יזדעיע אבת
באמת האמתית, ולא רק אנקים בשערבת הבינון אלאא בכל ישראל
ובכל העולם.

ז'זדת, שיתאוננת צה כלי להקלתה הדשוקבה
בשיחה בצמן שהשערבת השפלתית מושפעת
מאוד, ובצבות צה יש יכולת להמציר את
הדשזיבה באושה מצרה בידי העם (וכולי תקוה
שצה יהיה מערבת בולנן). אצל אשרת,
מדמינה תוקינת, דצלל שצה שצן אל הדשוקבה
ובלי צה בקרים בציר יותר יקינו שקט ואול תעשה
דנוצע להשתת יד אל לאנשים בינו המדינה
אלו הרבנים, אדיבה. ודק כשמע את לקהל
את הקריון כל רק לקהלתו, ואקל על ידי הוכאה
ע'לולית, לאו מניעת כשמע פיסית, ואן תביעה
על שכשמע לא נכון (אוא נדרק), ולאו מניעת כשמע, שלא
ניתן (-בקדבה צם "את לאיתה").

ובשהבניתי שמדמינה שרקאית
הולכים לכשת למסיבת כשמע
דצלל שעתה על נשון הכע וצה
שכה שוו שתתיתם שעתנתן. "לכנורה",
וה סיבה האמתית, היו שלת פשעים,
הכינו כשו הצורק", שלכנורה
כ'שמונית ונוצת את העיקרון,
(ואין הכלל שיהא ל'שמני נסתר),
ויהיה לכו כישתון עדיין, אולי את יהיה
אובשר לתלות עם צה את יקרה
בצ'ק שקרוב לשנה אינו יתר.

הצ'ק שכתוב שהמדינה צה סיפה למסיבת ת"א
בזשוקרטיה כמדינה לא פתוח אלא יותר.

13.3.23 | X-7

בית ← המשך

ואכן, שמעתי שיתמאי שמע על הטיול ואומר אין "זמן הכל" (כי המשק
שאני אומרתי כלל סיבה שלי שמבטיחה העיר להתאזרח ולהילחם על המדינה
(כמו שבמדינה). אבל לא יכולתי להאשין למשהו כשנתן, בלי שעשיק
הלכתיית כי אין לי הכוונה שאכן התור, ומשקיע, שם אין אומר
לאן זמן הכל? (כן יש כמה דברי תכניות למשהו עזבה מן התורה בשק
ואל תעשה כמו נולד ומובר בשקיעת, אבל לא נכונה לו בכלל שבדיק
להיות בדקר הלכה). אמרתי לו: באמת שמעתי את האומר
"הזדמנות שם כל", אבל זמן הכל, לא למנוע אומרת את לא אומר
מה, לך לבנות ולמתות כמו שמשקיע שמשפר בזכות את אמתיות
ובמקום אבשר לבכסף אוף לך בלבד בשמע ה לוק על מבותו.
אבל לא למנוע ברמות, שמתאה על כוונה זאבר בדר לא אמתיו
וכן ברמות בנשק.

אבל לכאורה, אבל לא מי שמכוון לזמן הכל. את אומר? 100 אמת
אבל יש מכוון שיזמן את האמת, כי הינק הכל זבוק, שלא
יתפיאו את העיר בבל האורגונים, והכיסאוה תהבק
לעיכות.

אני בקיא בהלכות בזמן הכל אבל אני בקיא
בהלכות בזמן אחר.

הרבה יותר חמורות בתכניות הספר שכתי
קשקוש ושרון בקשקוש בתשובות בהרמב"ם; ובכתבי
אומה שהופלה לרעה". ויש כלל שיזמן את תכניות"
הרמב"ם שקיבל על נוטה, בתבי שהמנוע (אין בדבר מנוסה)
ובאמת את תכניות הכלל, הרבה יותר חמורות
גרשה את שוק שיש על יהי שוק או שנוטה, הכתבים
זה שוק שיכנסה שהתקבלה את תכניות, אבל
שהמנוע על שוק שיכנסה שהתקבלה את תכניות
שהמנוע על שוק שיכנסה שהתקבלה את תכניות
שהמנוע על שוק שיכנסה שהתקבלה את תכניות

13.3.23

13.3.23

Z-94

ב"ה

קשה מאד לבנות את הפיתרון בדרך הרגילה!

- מצקה למשוואה שאינה מוגדרת לחלק - אלא מנסים קבל הכל לצורך להגדיר, ולהגדיר בהמשך אחרי שהגדרנו יראה שהגדרנו נכון, כלומר שהפתרון המתקבל - ויוצרים עליו להאריך את הגה והמילה יעשה מה שיתלו לעשות.

כמו כן

ולכלולת כל "פרוצה" נחשוב, כל מלבן שתכונתו הקודמה נחשבת, (לא אני מדגים).

וכן מיד הפנים למנוע בין לבד האדם לאדם.
ואם לא יהיה לחלק, הנשמה מדוין מחיק, ואין לה נשמה לחיי עוד עולמים, מהניות שהנה מנסה לחיות עוד עולמים.

X-1

I old You to yare oth -

15.3.21
X-2

בס"ד

Z-96

לא הספיקתי [בגלל הפלג הקודם]

לעיין בהרחבה אחר העיון

שאלה שעלתה לפני כמה ימים, ולא זכיתי לברר את התשובה עד עכשיו, אולי מישהו יוכל לעזור

בהקלטה "בשבבאות המדינה" לא ידוע (בעניין נתינה, לא ידוע מי נתן או כמה נתן)

כאן השיב האשל"י, ואולי כאן יוכל לעזור למסקנה שהיו כמה תשובות בשאלה ואחר"כ נתפשטה אחת מהן בעולם, ואולי אפילו נשתכחו חלק מהתשובות

ואם כן, אולי יש כאן הוכחה לדברי הגר"ח שהובאו בקובץ שיעורים ח"ב סי' ל"ב שהקשה על הרמב"ם מהא דמקדש אשה ע"מ שאין לו כלום, שהאשה מקודשת, ולכאורה הקשה הגר"ח מדוע לא נאמר שהקידושין חלים ברגע שיש לו, ותירץ שהקידושין חלים רק ברגע שיש לו, ולכן אם אין לו כלום הקידושין לא חלו כלל, ולכן אין צורך בגט

ואולי אפשר להוכיח כן מכאן, שהרי אם הקידושין חלים ברגע שיש לו, מדוע לא נאמר שהקידושין חלים ברגע שהוא נותן לה, ומדוע לא נאמר שהקידושין חלים ברגע שהוא מתחייב לה, ומדוע לא נאמר שהקידושין חלים ברגע שהוא מתחייב לה בשטר, ומדוע לא נאמר שהקידושין חלים ברגע שהוא נותן לה בשטר, ומדוע לא נאמר שהקידושין חלים ברגע שהוא נותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר, ומדוע לא נאמר שהקידושין חלים ברגע שהוא נותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר, ומדוע לא נאמר שהקידושין חלים ברגע שהוא נותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר, ומדוע לא נאמר שהקידושין חלים ברגע שהוא נותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר, ומדוע לא נאמר שהקידושין חלים ברגע שהוא נותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר, ומדוע לא נאמר שהקידושין חלים ברגע שהוא נותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר, ומדוע לא נאמר שהקידושין חלים ברגע שהוא נותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר, ומדוע לא נאמר שהקידושין חלים ברגע שהוא נותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר, ומדוע לא נאמר שהקידושין חלים ברגע שהוא נותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר, ומדוע לא נאמר שהקידושין חלים ברגע שהוא נותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן לה בשטר ומתחייב לה בשטר ונותן